

тованнѣ-тѣ землѣ, и тѣи ще владѣху на нѣх; но и они ще простоятъ чотыредесять години въ пустынѣ-тѣ, догдѣ да истлѣху кости-тѣ на бащи-тѣ имъ.“

Десять-тѣ человекы, които ходили съ Исуса Навина и съ Халева въ Ханаанскѣ-тѣ землѣ и които произвели возмущеніе между Израилтяне-тѣ, умрѣли мѣгновенно; а другы-тѣ, които были излѣзли изъ Египетъ возрастны, умирали мало по мало въ пустынѣ-тѣ.

Въ чотыредесятѣ-тѣ годинѣ по излизаніе-то изъ Египетъ, Еврее-тѣ ся пакъ приблизили до прѣдѣлы-тѣ на Обѣтованнѣ-тѣ землѣ. Тукъ они изново наченѣли да ропщѣху на Моисея и на Аарона, зачото не намирали водѣ. Кога пріели повелѣніе отъ Бога да изведѣху водѣ изъ камыкъ съ чудотворныя жезлъ Аароновъ, водители-тѣ на Еврейскыя-тѣ народъ показали при тоя случай нѣкаквѣ слабостъ во вѣрѣ-тѣ, или въ увѣренность-тѣ на милосердіе-то Божіе камъ тойзи недостоенъ народъ. „Еда изъ тоя камыкъ да изведемъ вамъ водѣ?“ рекху Мойсей на Еврее-тѣ, и ударилъ съ жезла дваждѣ по камыка. Чудо-то ся съвършило, но Мойсей и Ааронъ не были честиты да влѣзатъ въ обѣтованнѣ-тѣ землѣ. Ааронъ ся поминѣлъ наскоро подиръ това.

За единъ другъ новъ ропотъ отъ Еврее-тѣ, Богъ испратилъ на нѣхъ ядовиты змѣи; умрѣли мнозина отъ оныя, что роптали. Кога ся раскаяли Еврее-тѣ за грѣха си, тогава Богъ заповѣдалъ Моисею да постави на прапорецъ мѣднѣ змѣи: всѣкый, който гледалъ на мѣднѣ-тѣ змѣи, незабавно ся исцѣлявалъ отъ змѣинныя ядъ. Така и сега, които вѣрватъ въ распятаго за насъ Исуса Христа, ся избавляватъ отъ грѣха и власть-тѣ на діавола.

ГЛАВА XLIV.

Кончина Моисеева.

Прѣди да дойдѣху Израилтяне-тѣ въ Обѣтованнѣ-тѣ Землѣ, Моисей былъ вече сто и двадесати-годишенъ старецъ.